

prima instanță: A. Arhip

dosarul nr. 3ra-545/17

instanța de apel: M. Ciugureanu, Gr. Dașchevici, M. Anton

Î N C H E I E R E

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul lui Tudor Tocarciuc, avocatul Tatiana Guțu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Tudor Tocarciuc împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul lui Tudor Tocarciuc, avocatul Tatiana Guțu și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 18 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 24 martie 2016, Tudor Tocarciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție și încasarea compensațiilor pentru concediile de odihnă nefolosite și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, activând în cadrul Inspectoratului de Poliție Sîngerei, Secția securitate publică, în funcție de polițist, la data de 03 martie 2016, prin ordinul nr. 113ef, emis de șeful-adjunct al Inspectoratului General al Poliției al MAI, Gheorghe Cavcaliuc, a fost sancționat disciplinar cu eliberarea din serviciu.

Menționează că, conform ordinului contestat, la data de 06 februarie 2016, ora 01:20, conducând autovehiculul de model Ford Fiesta, cu nr. de înmatriculare BL DG 327, la intersecția str. Decebal cu str. Sf. Nicolae din mun. Bălți, a fost stopat de către inspectorul de patrulare al Companiei de patrulare nr. 2 Bălți al Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției și, fiind supus testării alcoolscopice, s-a constatat că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat era de 0,34 mg/l, fapt pentru care a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 233 alin. (1) din Codul contravențional.

Relevă că, drept temei pentru emiterea ordinului de sancționare disciplinară nr. 113ef din 03 martie 2016 a servit prevederile art. 28 alin. (1) lit. g), art. 47 alin.

(1) lit. k) ale Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și ale pct. 6 lit. j) și pct. 13 din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 481 din 10 mai 2006.

Consideră că este ilegal ordinul cu privire la sancționarea disciplinară, deoarece rezultatele anchetei de serviciu nu au atestat în acțiunile sale un abuz de calitate sa oficială, pe care o deținea.

Invocă că, prevederile art. 47 alin. (1) lit. k) ale Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului reglementează încetarea serviciului în Poliție și a contractului individual de muncă în cazul în care are loc o încălcare sistematică a disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei încălcări grave, însă, în speță, pârâtul nu a probat faptul încălcării sistematice de către el a disciplinei muncii și acționării în detrimentul prevederilor pct. 6 lit. j) și pct. 13 din Codul de etică și deontologie al polițistului, mai mult ca atât, la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, pârâtul nu a aplicat prevederile pct. 36 și 63 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013.

Mai invocă că, ordinul nr. 113ef din 03 martie 2016 contravine și prevederilor art. 206 alin. (1) din Codul muncii, deoarece sancțiunea disciplinară sub formă de concediere în cazurile prevăzute de art. 86 alin. (1) lit. g)-r) din Cod nu sunt relevante la caz.

Susține că, la emiterea ordinului contestat, pârâtul nu a ținut cont de faptul că, în ziua săvârșirii faptei enunțate se afla în concediu, în afara orelor de serviciu, nu a condiționat survenirea unor urmări grave pentru societate, iar concentrația de alcool în aerul expirat era doar de 0,34 mg/l, ceea ce constituie o faptă contravențională, respectiv, urma a-i fi aplicată o sancțiune disciplinară mai blândă.

Solicită anularea ordinului nr. 113ef, emis de șeful-adjunct al Inspectoratului General al Poliției al MAI la data de 03 martie 2016 cu privire la sancționarea disciplinară, prin care a fost eliberat din funcție, încasarea compensațiilor bănești pentru concediile de odihnă nefolosite și restabilirea sa în funcția deținută anterior și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 000 lei.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul și-a concretizat cerințele, invocând suplimentar că, conform prevederilor art. 87 alin. (1) din Codul muncii, concedierea salariaților membri de sindicat în cazurile reglementate de art. 86 alin. (1) lit. c), e) și g) din Cod, poate avea loc doar cu acordul preliminar scris al organului sindical din unitate. În celelalte cazuri, concedierea se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate, însă, în speță, organul sindical primar al Inspectoratului de Poliție Sîngerei, prin avizul nr. 1981 din 01 martie 2016 și-a exprimat dezacordul referitor la aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere din poliție, motivând că, aceste prevederi nu sunt relevante cauzei, circumstanțe asupra cărora nu s-a expus instanța de judecată, astfel, solicită anularea ordinului nr. 113ef din 03 martie 2016, emis de șeful-adjunct al Inspectoratului General al Poliției al MAI, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru în perioada martie 2016 – iulie 2016 în mărime de 4 200 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei, cauzat prin concedierea ilegală din serviciu și

privarea de dreptul la muncă, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 000 lei și a celor de transport în mărime de 600 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 iulie 2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță respingând acțiunea și-a argumentat concluzia prin faptul că, abaterea disciplinară admisă de Tudor Tocarciuc reprezintă o încălcare a prevederilor legale, a restricțiilor și interdicțiilor stabilite, a cerințelor fișei postului și a prevederilor Codului de etică și deontologie al polițistului, or, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către un colaborator al poliției de patrulare, care are nemijlocit în atribuțiile sale obligația de contracarare a unor astfel de evenimente în trafic, reprezintă cu certitudine o sfidare a principiilor activității poliției și a prestigiului și autorității funcției, făcând trimitere la prevederile art. art. 26 alin. (1) lit. b) și c), art. 53 și ale art. 55 alin. (1) ale Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, precum și ale pct. 4 și 40 alin. (1) din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013 și ale art. 206 alin. (1) lit. b) și alin. (5) din Codul muncii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Tudor Tocarciuc și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 23 martie 2017, reprezentantul lui Tudor Tocarciuc, avocatul Tatiana Guțu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, pricina a fost examinată cu încălcarea competenței jurisdicționale și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele cauzei.

Menționează că, instanțele de judecată nu au luat în considerație că, la concedierea lui Tudor Tocarciuc urmau să fie aplicate normele Codului muncii, deoarece reieșind din prevederile art. 2 alin. (2) din Cod, sunt prioritare în raport cu Legea cu privire la Poliție și statutul polițistului.

Astfel, invocă că, recurentul urma a fi sancționat în baza Codului muncii și luând în considerație că, acesta nu a încălcat prevederile art. 86 alin. (1) lit. g) și r) din Codul muncii, nu-i putea fi aplicată ca sancțiune disciplinară - concedierea, dar urma să-i fie aplicată o altă sancțiune prevăzută de art. 206 alin. (1) din Codul muncii.

Relevă că, la emiterea ordinului contestat, au fost încălcate și prevederile art. 87 alin. (1) din Codul muncii, deoarece concedierea salariaților membri de sindicat în cazurile reglementate de art. 86 alin. (1) lit. c), e) și g) din Codul muncii, poate avea loc doar cu acordul preliminar scris al organului sindical din unitate. În celelalte cazuri, concedierea se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate.

Afirmă că, organului sindical primar al Inspectoratului de Poliție Sîngerei, prin avizul nr. 1981 din 01 martie 2016 și-a exprimat dezacordul referitor la aplicarea în privința recurentului a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere

din poliție, motivând că, aceste prevederi nu sunt relevante cauzei, circumstanțe asupra cărora nu s-a expus instanța de judecată.

Consideră că, ordinul nr. 113ef din 03 martie 2016 este ilegal fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, deoarece rezultatele anchetei de serviciu efectuată în privința lui Tudor Tocarciuc nu au atestat în acțiunile acestuia un abuz de calitate sa oficială, mai mult, intimatul nu a prezentat probe, ce confirmă încălcarea sistematică de către recurent a disciplinei de serviciu, precum și acționarea în detrimentul prevederilor pct.6 lit. j) și pct. 13 din Codului de etică și deontologie al polițistului.

Susține că, fapta, pentru care a fost sancționat disciplinar Tudor Tocarciuc, nu a fost comisă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu și nici nu ține de activitatea de serviciu a acestuia.

Mai invocă că, deși ordinul contestat reprezintă o sancționare disciplinară a polițistului, intimatul nu a făcut trimitere la prevederile pct. 36 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013, care este aplicabil în cazul faptei comise de către Tudor Tocarciuc.

La fel, consideră că, ordinul nr. 113ef din 03 martie 2016 contravine și prevederilor art. 206 alin. (1) din Codul muncii, deoarece încălcările disciplinei de muncă, în temeiul cărora angajatorul are dreptul să aplice sancțiuni disciplinare sub formă de concediere în cazurile prevăzute de art. 86 alin. (1) lit. g) și lit. r) din Cod, nu sunt relevante în speță.

Declară că, conform pct. 63 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013, sunt stabilite sancțiunile disciplinare în mod exhaustiv în funcție de abaterea disciplinară, gravitatea ei și gradul de vinovăție, însă, fapta, pentru care a fost sancționat recurentul, nu constituie prin sine o abatere disciplinară atât de gravă încât să fie concediat din serviciu.

Susține că, la emiterea ordinului nr. 113ef din 03 martie 2016, angajatorul nu a luat în considerație că, fapta a fost comisă în afara orelor de muncă, nu a condiționat careva urmări grave pentru societate, mai mult, recurentul la acel moment a recunoscut fapta, iar concentrația de alcool în aerul expirat era doar de 0,34mg/l, ceea ce constituie o faptă contravențională, respectiv urma a-i fi aplicată o sancțiune disciplinară mai blândă în cazul constatării abaterii disciplinare prevăzute de pct. 36.4 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013, comiterea unei fapte ilegale care discriminează imaginea poliției.

Mai invocă că, la data de 05 iulie 2016, în conformitate cu prevederile art. 11 al Legii contenciosului administrativ, a solicitat strămutarea cauzei pentru examinare după competență în instanța de judecată din raza teritorială unde își are domiciliul recurentul și, anume, la Judecătoria Bălți, însă prima instanța, contrar prevederilor art. art. 48 și 269-270 CPC, s-a expus asupra demersului prin încheiere protocolară, încălcându-i, astfel, dreptul la un recurs efectiv, mai mult, a reținut eronat cauza spre judecare.

Afirmă că, prin cererea de apel a contestat încheierea protocolară, prin care a fost respins demersul de strămutare a cauzei după competență, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestui fapt prin decizia sa, fiindu-i încălcat dreptul la un

proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin referința depusă la data de 05 mai 2017 Inspectoratul General al Poliției al MAI a solicitat declararea recursului ca inadmisibil sau respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 23 martie 2017 (f. d. 137), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la data de 23 martie 2017 (f. d. 138).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul lui Tudor Tocarciuc, avocatul Tatiana Guțu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul lui Tudor Tocarciuc, avocatul Tatiana Guțu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului lui Tudor Tocarciuc, avocatul Tatiana Guțu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul lui Tudor Tocarciuc, avocatul Tatiana Guțu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic